Lietas Nr.11520035513
Lietas arhīvā Nr. K29-139-16/25

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2016.gada 28.aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis M.Tupureins,
ar tiesas sēdes sekretāri S.Pudāni,
piedaloties prokuroriem A.Zariņam, M.Garjānim,
zvērinātam advokātam M.Dragonam,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu **/pers. A/, personas kods /personas kods/,** apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.
Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa

k o n s t a t ē j a,

k a /pers. A/, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā cietušajam tika nodarīts smags miesas bojājums, un proti:

2013.gada 2.jūnijā ap plkst.12.30 /pers. A/ vadīja autobusu „Setra S417 GTHD" v.n.z. HG 5113, un brauca ar to Rīgā, pa Krasta ielu no Turgeņeva ielas puses 13.janvāra ielas virzienā.

Piebraucot pie krustojuma ar 13.janvāra ielu, /pers. A/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4.p., 10.p., 70.p., 88.p. un 138.p. prasības, neizpildīja šo noteikumu prasības, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamu situāciju un nenodarītu zaudējumus, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, uzsākot labā pagrieziena veikšanu no kreisās malējās kustības joslas, nepārliecinājās par drošību un par to, vai neradīs traucējumus citiem satiksmes dalībniekiem, aizšķērsoja ceļu velosipēdistam /pers. B/, kurš šķērsoja minēto krustojumu pa labo kustības joslu taisnā virzienā un kuram bija kustības priekšroka, kā rezultātā notrieca velosipēdistu ar autobusa priekšējo daļu.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu un uzbraukuma velosipēdistam rezultātā /pers. A/ cietušajam /pers. B/ nodarīja smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai: krūšu kurvja sasitums ar kreisās puses I, II, IV, V, VI ribu lūzumiem, kreisās plaušas sasitumu, trauma sarežģījās ar gaisa un asiņu uzkrāšanos kreisā pleiras dobumā un gaisa uzkrāšanos zem ādas ķermeņa kreisā pusē.

Ar savu rīcību /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā **neatzina, kā arī neatzina cietušā pieteikto kaitējuma kompensāciju** un paskaidroja, ka ir autobusa šoferis ar 20 gadu stāžu. Tajā dienā visu darīja pēc labākās sirdsapziņas un nesaprata, kā vispār šāda avārija varēja notikt. Uzskata, ka šādai avārijai nevajadzēja notikt. Kā paskaidroja apsūdzētais, cietušais brauca viņam aizmugurē, jo viņu nevienā spogulī neredzēja. Pieļauj, ka cietušais brauca aiz muguras un līdz ar to arī viņu nepamanīja nevienā no spoguļiem. Apsūdzētais darīju visu, lai nevienam nepatraucētu, un nebūtu šādu situāciju, jo ir zināms kādi ir riteņbraucēji un bieži neskatās, kas vispār notiek uz ceļa. Centies pabeigt savu manevru un nevienam netraucēt. Pie tirgus nenogriezās par cik uzskatīja, ka tas ir bīstami, jo visur bija riteņbraucēji. Kā arī viens no lieciniekiem teica, ka velosipēdists ir braucis ar noliektu galvu un to diemžēl dara vairums riteņbraucēju, līdz ar to viņi neredz, kas notiek uz ceļa. Viņam likās, ka nākamais krustojums būs drošāks manevram. Kā autobusa vadītājam, visu laiku jādomā vairāki gājieni uz priekšu, ko viņš katrā situācijā varētu darīt, kā arī jādomā par to, kā jūtas cilvēki, kurus ved autobusā. Viņš pārkātojies no vidējās joslas uz kreiso joslu un tad veicis savu manevru, riteņbraucēju neredzēja. Uzskata, ka šajā gadījumā noteikumus pārkāpa riteņbraucējs, nevis viņš.

Tiesa, pārbaudījusi un izanalizējusi visus krimināllietas materiālus un tiesas sēdē sniegtās liecības, kā arī noklausījusies cietušā, prokurora un aizstāvja viedokli, atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas kvalificēts pareizi.

Apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā, ir pierādīta pilnībā:

-ar cietušā /pers. B/ liecībām. Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ liecināja, ka visu mūžu piedalās maratonos, nav profesionāls sportists, bet visos tautas maratons piedalās no sešdesmitajiem gadiem, un visus šos maratonus ir izbraucis. Tā tas bija arī notikuma reizē, cietušais pieteicās Rīgas maratonam un brauca uz to piedalīties. Par cik pirms tā brauciena bija profesionālais brauciens, daudzviet satiksme bija slēgta. Viņš arī netika no Stopiņiem ārā, jo bija slēgtas ielas. Brauca ar mašīnu un atstāja to pie "Cenu kluba", pārģērbās formā un brauca ar riteni uz starta vietu. Brauca garām "Lido", gar "Depo" un brauca pa Krasta ielu. Tur, kur ir dzelzceļš, tā laikam ir krastmala, pie luksofora brauca malējā labajā pusē (joslā), brauca pirmajā joslā, kopā bija trīs joslas, bet pa kreisi no viņa bija dzeltens autobuss, tā kā satiksmes dzeltenie autobusi. Autobuss atradās blakus, viņi brauca vienā virzienā. Viņš aizbrauca ātrāk, jo ar velosipēdu nav tāds uzrāviens kā ar mašīnu. Cietušais pa labo joslu, pus metru no ass līnijas, turpināja braukt. Autobuss aizbrauca ātrāk. Cietušais stāvēja pie dzelzceļa luksofora, jo bija sarkans. Pie dzelzceļa luksofora cietušais apstājas, autobuss bija pa kreisi, abi stāvēja un gaidīja signālu, reizē iesāka braukt, un pie nākamā luksofora, tālāk cietušais paskaidroja, ka neko neatceras, pēc divām dienām atguva samaņu slimnīcā. Uz tiesas jautājumu cietušais paskaidroja, ka riteni brauc no 1960.gada, bet profesionālas tiesības ir no 1968.gada. Braukā un piedalās maratonos veselības uzlabošanai. Ir autovadītāja tiesības, un pārzina ceļu satiksmes noteikumus, ir profesionāls šoferis. Kopš tā gadījuma nav uzkāpis uz velosipēda, jo ir veselības problēmas - ritma traucējumi, līdzsvara traucējumi. Pašlaik iziet rehabilitāciju, izmeklēšanas, jo ir jāatgūst iepriekšējais stāvoklis. Turpinās braukt pēc veselības atgūšanas. Bailes nav, ir problēmas noturēt līdzsvaru, jo ir zudusi ritma izjūta. Iziet dažādus izmeklējumus, tas viss radās pēc šīs avārijas. Līdz avārijai nebija nekādu problēmu un veselības traucējumi. Apsūdzētais viņam nav samaksājis kaitējuma kompensāciju. No apdrošināšanas kompānijas kompensāciju varēs saņemt tikai tad, kas būs tiesas spriedums. Uz tiesas jautājumu paskaidroja, ka morālais, un materiālais kaitējums kopā 5000 EUR *(lietas 188.-192.lapa)*.

Uz prokurora jautājumiem cietušais liecināja, ka brauca pa Krasta ielu, apstājas pie luksofora, un, kad uzsaka braukt, viņam blakus bija dzeltens

autobuss. Cietušajam ir zināms, ka /pers. A/ autobuss bija citā krāsā, bet atceras, ka viņam blakus stāvēja dzeltens autobuss. Braukt sāka visi kopā, un tālāk neatceras. Blakus bija autobuss, aizmugurē nezina, kas bija, citus velosipēdistus neredzēja. Notikumu sāka atcerēties tikai 2 vai 3 dienā Gaiļezerā, reanimācijā. Uz doto brīdi turpina ārstēties saistībā ar traumu, jo dažiem izmeklējumiem jāgaida rinda. Izmeklējumi ir saistīti tieši ar traumu. Cietušais paskaidroja, ka nevar naktīs gulēt uz kreisā sāna, jo sāp, var gulēt vai nu uz labā sāna vai nu uz muguras. Naktīs uzrodas trokšņi galvā, tāpēc nevar pagulēt. Lūdza piedzīt kompensāciju, kopā EUR 5000. Cietušais vērsās pie apdrošināšanas sabiedrības, kur viņam paskaidroja, ka neko ātrāk neuzsāk, kamēr nebūs tiesas spriedums. Kamēr nekāda slēdziena nav, viņi neko neveic. Paskaidroja, ka nevēlās apsūdzētajam cietumsodu, ka vēlas atgūt savu veselību. Nav nekādu pretenziju, vēlās atgūt savu veselību un dzīvot pilnvērtīgu dzīvi *(lietas 118.-126.lapa)*.

Uz apsūdzētā jautājumiem cietušais liecināja, ka nav redzējis videoreģistrātora videoierakstu, reizē ar viņu neviens riteņbraucējs nebrauca. To, ka bija vēl 4, 5 riteņbraucēji, nevar vienozīmīgi pateikt, jo parasti uz maratonu brauc tūkstošiem riteņbraucēju. Un ik pa brīdi riteņbraucēji parādās, apdzen, bet viņš brauca viens pats. Nebrauca barā, bet ar riteņbraucējiem bija pilna krastmala *(lietas 121.lapa)*.

Uz aizstāvja jautājumiem cietušais liecināja, ka nezin kur notika sadursme, atceras, ka viņš stāvēja pie luksofora un sāka braukt, pie luksofora, kurš atrodas zem dzelzceļa, tur, kur brauc no Krastmalas, no "Lido" puses. Nezina, kur ir notikuma vieta, atceras pēdējo luksoforu, zem dzelzceļa pirmais krustojums, blakus viņam stāvēja dzeltens autobuss. Viņš stāvēja pirmajā joslā, no viņa autobuss bija kreisajā pusē. Cietušais stāvēja labajā malā, autobuss arī bija pirmajā joslā, cietušais stāvēja gar labo malu, autobuss labējā malējā, bet viņš no autobusa bija labajā pusē. Autobuss bija labā malējā pusē. Cietušais stāvēja autobusam aizmugures daļā, stāvēja, jo dega sarkanais luksofors, attālums no luksofora bija praktiski autobusa garums. Viņš stāvēja metru no dzeltenā autobusa aizmugures, precīzi pateikt cik bija līdz luksoforam nevarēja, bet stāvējis aiz autobusa. Ceļa satiksmes noteikumi uz viņu attiecās pilnā mērā, zina, ka nav nekādi izņēmumi, uz viņu attiecās kopējie satiksmes noteikumi. Starta vieta bija 11.novembra krastmalā, pie Akmens tilta. Paskaidroja, ka nekad nelieto ne dopingu, ne medikamentus, nav bijušas problēmas ar veselību, zāles praktiski nelieto, līdzi bija paņemta ūdens pudele, kas bija piestiprināta pie riteņa. Velosipēdu spidometrs uzrāda maksimālo un minimālo ātrumu. 15,5 km/h drīzāk bija maksimālais ātrums. Sacensībās var braukt 30,35 varbūt 40 km/h. No cenu kluba pārvietojas aptuveni 15 km/h, ne ātrāk. Bremzēšanas ceļš šādā ātrumā ir aptuveni metra attālumā, metra attālumā var nobremzēt. Ja grib nokrist, tad var nospiest abas bremzes kopā. Ja netiek nodarīts kaitējums, tad ne vairāk kā divu metru attālumā var nobremzēt. Liecināja, ka ir liela pieredz braukšanā pa Rīgu, kādreiz strādājis "Adamauto", šobrīd ir pensijā, strādā Krastmalā par auto elektriķi, no Cekules uz Krastmalu katru dienu brauc ar riteni, jo var atbraukt ātrāk, kā ar mašīnu. Divus gadus, vasaras periodā, nobraukāja no Cekules līdz Krastmalai ar rieteni bez jebkādām problēmām. Neatceras, kāda temperatūra tajā dienā bija, nebija saulains, bija vidēji nomācies. Karsts nebija, bet lietus nelija. Uz luksoforu skatījās, uz to, kas bija priekšā, tur dega sarkans. Iedegās zaļš un visi sāka braukt. Faktu, kad pārslēdzās luksofors neredzēja, bet kad bija zaļais, tad visi saka braukt, (viņš un dzeltenais autobuss), redzēja tikai autobusu, jo priekšā neviena nebija, bet blakus bija tikai autobuss. Neredzēja, kas notiek citās joslās. Cietušajam nekad nav fiksēti administratīvie pārākumi par riteņbraukšanu, par ātrumu ir maksājis sodu, bet tad vadīja automašīnu, maksājis aptuveni 3 vai 4 reizes pa visiem gadiem. Negadījuma dienā bija uzvilktas optiskās brilles, jo ir progresīvās brilles, var skatīties gan tālumā, gan tuvumā. Optiskos rādītājus nevar pateikt, jo jāskatās receptēs *(lietas 121.-122.lapa)*.

Pēc videoreģistratora videoieraksta noskatīšanās tiesas sēdē cietušais liecināja, ka pēdējais, kas viņam ir palicis atmiņā, ir tas, ka viņš stāv blakus dzeltenam autobusam un abi kopā sāk braukt, tālāk no atmiņas viss ir pazudis. Kurā krustojumā tas bija apgalvot nevar, noskatoties video redzams, ka tas nav pie dzelzceļa.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punkta nosacījumiem, tika nolasītas tiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības - 2013.gada 4.jūnija cietušā pratināšanas protokols un 2013.gada 19.jūnija cietušā papildus nopratināšanas protokols, kur cietušais liecināja, ka 2013.gada 2.junijā ap plkst. 12.30 ar savu velosipēdu ar maratona numuru 3378 brauca Rīgā uz krastmalu, lai piedalītiesvelomaratonā. Brauca taisni pa ielas labo pusi, ielas nosaukumu neatceras. Pašu ceļu satiksmes negadījuma momentu neatceras, tāpēc par negadījuma apstākļiem paskaidrot nevar. Viņa braukšanas ātrums pirms negadījuma varēja būt 15-20 km/h, tas ir viņa parastais braukšanas ātrums. Pamodās Gaiļezera slimnīcas telpās. Par to, ka viņu notrieca autobuss uzzināja slimnīcā *(lietas 11.lapa)*.

Papildus pratināšanas protokolā cietušais liecināja, ka negadījuma apstākļus joprojām neatceras. Maratona starts bija plānots 13.45 no 11.novembra krastmalas, brauca pa 11.novembra krastmalas labo joslu. Atceras, ka sāka braukt no "Cenu kluba" Krasta ielā, pie kura atstāja savu automašīnu un sāka braukt uz startu. Velosipēda ātrums 15,5 km/h, 5.08 km distance kuru paspēja nobraukt līdz ceļu satiksmes negadījumam *(lietas 12.lapa)*.

Ar visiem krimināllietā savāktajiem dokumentālajiem pierādījumiem, kas tika pārbaudīti tiesas izmeklēšanā:

-ar 2013.gada 2.jūnija ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.263401 ar shēmu un fototabulu, no kura redzams, ka 2013.gada 2.jūnijā plkst.12.55 Rīgā, 11.novembra krastmalas un 13.janvāra ielas krustojumā notika uzbraukums velosipēdam ar Tele2 maratona numuru 3378, kuru vadīja /pers. B/. Uzbraukums notika ar /pers. G/ vadīto pasažieru autobusu SETRA v.r.n. /TL numurs/. (lietas 6.-8.lapa);

-ar 2013.gada 20.jūnija velosipēda apskates protokolu *(lietas 11., 12.lapa);*

-ar 2013.gada 6.augusta tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu Nr.19-1853, kurā secināts, ka cietušajam /pers. B/ konstatēti miesas bojājumi: krūšu kurvja sasitums ar kreisās puses I, II, IV, V, VI ribu lūzumiem, kreisās plaušas sasitumu; trauma sarežģījās ar gaisa un asiņu uzkrāšanos kreisā pleiras dobumā un gaisa uzkrāšanos zem ādas ķermeņa kreisā pusē. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2013.gada 2.jūnijā, cietu, trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, lēmumā norādītā ceļu satiksmes negadījuma apstākļos, un pēc sava rakstura tie pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušā dzīvībai. Iestājoties stacionārā, 2013.gada 2.jūnijā plkst.13.45 /pers. B/ asinīs etilspirts negatīvs *(lietas 25.-28.lapa);*

-ar 2013.gada 15.oktobra videoreģistratora apskates protokola (lietas 38.-39., 94.-99.lapa);

Tiesas sēdē liecinieks /pers. H/ liecināja, ka apsūdzētais ir A/S "Nordek" autobusa vadītājs. Liecinieks strādā A/S "Nordek" par vecāko transporta speciālistu, kas atbild par kustības drošības darba un atpūtas režīmu. Kā ar cietušo un apsūdzēto nav nekādas radniecības saites. No publikācijas presē tapa zināms, ka 2013.gada 2.junijā notiks velobraucēju sacensības. Apkārtraksts atnāca ar novēlošanos, bet nekādas atšķirības no publikācijas nebija. Viņiem (uzņēmumam) ir apstiprināti maršruti autobusiem pa kuriem viņi kursē, un nekādas izmaiņas šajos maršrutos nebija paredzētas. No publikācijas presē bija skaidri redzams, ka trešā josla būs brīva sabiedriskajam transportam. Tur gan nebija minēta Maskavas iela, bet gan Salu tilts, bet līdz tam Salu tiltam vēl bija jātiek, un korekcijas maršrutos ieviesa tieši Turgeņeva ielā. Korekcijas dažiem transportlīdzekļiem beidzās braukšanai pa sētsvidu. Tas viss ir pierādāms, jo visi autobusi ir aprīkoti ar GPS sistēmām. Ir iepazinies ar šīs lietas materiāliem, izpētījis tos. Trimo sfēriskajā spogulī autobusam, perfekti var redzēt vai josla, kurā viņš iebrauks, ir brīva pietiekamā attālumā. Iebraucot krustojumā pie sarkanā signāla autobusam, nevajadzētu būt tādai situācijai, ka pēkšņi nezina no kurienes kāds uzrodas, jo šie velosipēdisti bija kādi trīs un no videomateriāliem tas ir redzams. Velosipēdistam ceļu satiksmes noteikumi paredz, neatkarīgi no kustības joslām, no labējās malējās joslas neatrasties tālāk kā vienu metru no

malas. Visiem Rīgas satiksmes autobusiem, cementa vedējiem arī virknei kravas mašīnām aizmugurē, labajā stūrī ir uzlīme speciāli velosipēdistiem, lai pa labo malu viņus neapsteigtu ne pie kādiem apstākļiem. Autobusu vadītāji "Nordek" divas reizes gadā ir speciāli apmācīti, kā juridiski pareizi uzvesties uz ceļa. Viņiem tiek mācīts, ka pilsētā ne mazāk kā 5 sekundes pirms jebkura manevra, ārpus apdzīvotām vietām ne mazāk kā 8 sekundes pirms jebkura manevra jāieslēdz virziena rādītājs, jāpārliecinās spoguļos par savu manevru drošību. Nav zināms, kurā vietā atradās velosipēdists, jo autobuss 13 metrus, 14 centimetrus garš un 2,5 metrus plats. Autobusam ir videokamera, braucot atpakaļ gaitā, tā ieslēdzas. Autobusam šī videokamera nedarbojas braucot uz priekšu. Saskaņā ar ceļus satiksmes noteikumu 4. 6. un 10 punktu, kas nosaka kārtību un secību kā katram uz ceļa ir jārīkojas. Viens no šiem dalībniekiem šo kārtību un secību ir pārkāpis. Firmai šāda modeļa autobusi ir 6 gabali, vienu no viņiem ar garāžas numuru 172, vada personīgi no Ulmes trīs dienas pārdzina uz Latviju. Virziena radītāja signāls nav tik skaļš, lai to dzirdētu videomateriālā. To var redzēt uz displeja, tas autobuss līdzinās vairāk lidmašīnai nekā autobusam. Jo autobusā ir 11.km vadi, 5 procesori, un ja kāda lampiņa izdeg, tad uz pults parādās, ka ir izdegusi lampiņa. Tam ir vizuāls indikators, bet ar skaņu tas nepavada. Abās pusēs ir pussfēriskie spoguļi. Nav kropļojumi, tas skata leņķis ir nedaudz paplašināts, jo tie ir Eiropas Savienības standarti kādiem ir jābūt spoguļiem. Ja riteņbraucējs atrodas labās joslas labēja malā pirmajā joslā, un autobuss atrodas trešajā joslā, autobuss spoguļos perfekti varētu redzēt riteņbraucēju. Autobusa Setra izgatavotājs garantē apstāšanās ceļa garumu. 2011.gada aprīlī piedalījās Setras sešdesmit gadu jubilejā, kurā apmeklēja pasākumus, kur tas tika demonstrēts *(lietas 124.lapa).*

Uz aizstāvja jautājumu liecinieks /pers. H/ liecināja: Pirmie cipari tabulas numurā norāda gadu no kura sāka strādāt. Apsūdzētais uzņēmumā strādāja no 1997.gada. Ceļu satiksmes noteikumi neparedz ne laiku, ne kārtību, cik ilgi un kā jāieslēdz virziena rādītājs, kā arī uz bremzēšanas signālu, bremzēšanas signāls kā brīdinājuma signāls ceļu satiksmes noteikumos nav. Neatkarīgi vai bija signāls vai nebija, šoferim ir jāpaskatās spoguļos un jāpārliecinās, vai viņa manevrs būs pietiekoši labs. Apsūdzētajam bija tiesības paļauties uz to, ka neviens cits no ceļu satiksmes dalībniekiem neatkāpsies no ceļu satiksmes noteikumu prasībām, un neatradīsies autobusam aiz muguras, kas spoguļos nav redzams. Autobuss braucot ar ātrumu 50km/h strauji bremzējot var apstāties 15 metros. Tas ir autobusa korpusa garums plus vēl 3 metri, bet ceļu satiksmes noteikumi aizliedz strauji bremzēt, un pirms jebkura ātruma samazināšana ir savlaicīgi jāparāda virziena radītājs. Par apsūdzēto nebija nekādu sūdzību šo gadu laikā. Darba grafiki ir sastādītā tā, lai pat ātrumu nevar pārsniegt. Autobusam ārpus apdzīvotām vietām ierobežotais ātrums ir 100 km/h un viņiem nav jābrauc ar tādu ātrumu, jo ir jāievēro stingri norādītais grafiks. Kā arī, braucot pa maršrutu ar atļautajiem ātrumiem, kas ir stipri zemāki, iekļaujas šajos grafikos. Apsūdzētajam ir perfektas autobusa vadīšanas prasmes, kopā ar viņu brauca uz Milānu, tad kad Islandē bija vulkāna izvirdums, pēc lidmašīnu pasažieriem, braukuši ar Setra 215 GTHD, starpības nav nekādas šiem abiem autobusiem *(lietas 125.lapa);*

Tiesas sēdē liecinieks /pers. K/ liecināja, ka nezina, kādā lietā tiek uzaicināts sniegt liecību, ar apsūdzēto un cietušo nav pazīstams.

Uz aizstāvja jautājumiem, liecinieks /pers. K/ liecināja, ka par šo notiku 2013.gadā neko neatceras, 2013. gadā strādāja ceļu policijā, pirms kāda gada bija 6 maratoni, iespējams, maratona laikā strādāja kādā krustojumā. Par to dienu, kad notika šis ceļu satiksmes negadījums, neko neatceras. Varētu būt, ka strādāja kaut kur tuvāk Krasta ielai vai Maskavas ielai, varētu būt arī Turgeņeva iela. Ja ir velomaratons, tad ir kādi 4 maršruti, viens maršruts varēja būt uz to pusi, otrs uz citu, dienas laikā satiksmi var izmainīt 5-10 reizes, viss ir savādāk, kā parastā dienā. Satiksmi pārvirza ar zizli stāvot krustojumā, nevis sēžot mašīnā. Posmā no Ķengaraga uz centru bija satiksmes kustība. Ja notiek maratons, tad posmā no Ķengaraga uz centra pusi viss ir ciet. Nezina, vai cilvēki kas pabrauc garām, ir maratona dalībnieki vai cilvēki, kas brauc uz maratonu. Ja ir maršruta autobuss, tad viņi paši zina, kur viņiem ir jābrauc. Autobuss nevar braukt taisni, ja priekšā ir nožogojums, bet pa sadalošo joslu autobuss var turpināt ceļu 13. janvāra ielas virzienā. Bija redzams, ka pa kreisi braukt nevar, autobuss brauca pa labi, pa Maskavas ielu, gar tirgu un tad taisni. Ja cilvēkiem ir kādi jautājumi, viņi var apstāties kaut vai ielas vidū un jautāt, kur var braukt tālāk, bieži ir jautājumi no ārzemnieku puses, jo viņi zina tikai vienu ielu un viss. Ja atļāva braukt taisni, tad zināja, ka tur ir kaut kāda iespējamība autobusam izbraukt. Pie dzelzceļa tilta varbūt arī bija kāds nožogojums, neatceras. Autobuss varēja griezties pa labi arī no trešās joslas, ja tas bija paredzēts *(lietas 144.lapa).*

Uz apsūdzētā jautājumiem liecinieks /pers. K/ liecināja, ka, ja cilvēki brauc tur, kur nav maršruts, tad ir saprotams, ka viņi nepiedalās sacensībās. Kur ir maršruts, tur visur ir nožogojumi, ir norādījumi. Nezina, kāpēc notikuma dienā trīs joslas bija brīvas uz Ķengaraga pusi un kāpēc tur nevarēja novirzīt velosipēdistus *(lietas 145.lapa).*

Uz prokurora jautājumiem liecinieks /pers. K/ liecināja, ka automašīnas maratona laikā nebrauc kopā ar velosipēdistiem. Ir sadalošās joslas, pa vienu pusi brauc velosipēdisti, pa otru pusi automašīnas. Pirms dzelzceļa tilta pretī autoostai ar labo pagriezienu var izbraukt uz Maskavas ielu turpinot ceļu un nepārkāpjot nevienu ceļu satiksmes noteikumu *(lietas 145.lapa).*

Tiesas sēdē liecinieks /pers. L/ liecināja, ka nezin kādā lietā tiek uzaicināts sniegt liecību, ar apsūdzēto un cietušo nav pazīstams *(lietas 145.lapa).*

Uz aizstāvja jautājumiem, liecinieks /pers. L/ liecināja, ka neatceras šo ceļu satiksmes negadījumu. Neatceras, kāpēc netika ņemti paskaidrojumi no autobusa pasažieriem. Parasti kamēr policijas darbinieki ierodas uz notikuma vietu, pasažieri jau ir aizgājuši un paliek tikai šoferis ar autobusu. Velomaratona laikā, ja notiek ceļu satiksmes negadījumi, tad ceļu policija uz notikuma vietu pēc izsaukuma var ierasties 40 minūšu laikā, ja tas ir pilsētā. Bloķētie ceļi attiecās arī uz operatīvo transportu, velomaratona laikā braukt iekšā nedrīkst. Velosipēdists noteikti brauca virzienā no Ķengaraga un nogriezās uz 13. janvāra ielu un skatoties uz to, ka autobuss arī brauca vienā virzienā, iespējams, ka autobuss mainīja joslas un nepārliecinājās. Protokolā ierakstījis, ka negadījuma apstākļi nav skaidri noskaidroti, tāpēc ir izmeklētājs, kas to noskaidro *(lietas 145.-146.lapa).*

Uz prokurora jautājumu, liecinieks /pers. L/ liecināja, ka 12.31 ir izsaukuma laiks, bet 12.55 ir faktiskais ierašanās laiks *(lietas 146.lapa);*

Tiesas sēdē liecinieks /pers. M/ liecināja, ka zina, kādā lietā tiek aicināts sniegt liecībā, ar apsūdzēto un cietušo radniecības saišu nav, redzēja gan apsūdzēto, gan cietušo negadījumā vietā. Atceras, ka tas bija Tele2 Rīgas velomaratons, nevar pateikt cik gadus atpakaļ tas bija, bet ceļu satiksmes negadījums notika, kad brauca uz Rīgas velomaratonu pa Krasta ielu, brauca pa braucamo daļu virzienā no Ķengaraga uz Akmens tiltu, brauca pa labo nomali. Bija aptuveni pie dzelzceļa tilta, kad priekšā pamanīja, ka ir noticis negadījums. Precīzi negadījuma brīdi neatceras, redzēja, ka priekšā ir notrieks velosipēdists. Saprata, ka autobuss bija griezies pa labi un velosipēdists notriekts, kurš gulēja uz sāniem. Redzot, ka velosipēdists ir priekšā, zvanīja ātrajai palīdzībai. Ātrā palīdzība ieradās, autobusa šoferis arī bija izkāpis ārā un sniedza palīdzību. Sagaidīja policiju un sagaidīja to brīdi, kad cietušo transportēja iekšā ātrās palīdzības mašīnā. Situācija bija tāda, ka cietušais diezgan smagi elpoja, tad pamanīja, ka autobusa šoferis diezgan lielā mērā uztraucās par cietušo tādā ziņā, ka viņš vaicāja ātrās palīdzības darbiniekiem, kāds ir cietušā stāvoklis, vai izdzīvos un viss būs kārtībā, uz ko no ātrās palīdzības darbinieku puses bija diezgan rupja atbilde par to, ka nevar neko atbildēt un nevar zināt kas un kā būs. Pašu sadursmes brīdi neredzēja, brauca uz maratona startu, brauca viens pats. Neatceras, ka autobuss būtu pabraucis viņam garām. Brauciens bija ar skatu uz leju, atceras, ka pacēla acis un redzēja, ka ir noticis negadījums. Neatceras vai notikuma dienā bija intensīva satiksme, mašīnas brauca, bet cik neatceras, nebija intensīva satiksme. Neatceras vai pasažieri bija autobusā brīdī, kad ieradās ātrā palīdzība, nepiefiksēja. Vidēji bija kādas 10 minūtes jāgaida, kad policija ieradās. Uzskata, ka riteņbraucējiem ir jāievēro ceļu satiksmes noteikumi arī maratona laikā, bet toreiz organizatori nebija pastrādājuši, jo jautājums ir tāds - kāpēc autobuss bija spiests nogriezties pa labi vietā, kur bija zīme braukt taisni un, šo situāciju izraisīja fakts, ka tur ir straujš krustojums, ja ir vēlme

nogriezties pa labi, autobusam ir jāieņem diezgan lielā mērā kreisais stāvoklis, lai izcirkulētu cauri, rezultātā savos spoguļos autobusam ir grūti kādu ieraudzīt. Ir jāvērtē kāpēc satiksme jau netika iepriekš novirzīta pa labi krustojumā, kas ir uz autoostu, kur varēja diezgan ērti nogriezties pa labi un pēc tam, ja tiešām brauciens ir tālāk uz lielveikala „Stockman'' pusi un tad manevrēt uz turieni *(lietas 146.-147.lapa).*

Uz aizstāvja jautājumiem, liecinieks /pers. M/ liecināja, ka virzību uz maratonu uzsāka no Krāslavas ielas 7, no savas dzīvesvietas. Precīzi pateikt nevar no kurienes izbrauca uz Krasta ielu, bet varēja būt, ka pārvirzoties pāri Lāčplēša ielai, tālāk aizbraucot līdz Maskavas ielai, pa Maskava ielu, tiekot cauri uz Krasta ielu, un tālāk jau pa Krasta ielu no Salu tilta jau pa malu brauca uz priekšu. Braukšanas ātrums nebija liels, vidēji – 15km/h, 20 km/h. Velosipēda vadīšanā pieredze ir, vienā dienā ir nobraucis arī 180 km. Pa pilsētu braucis arī iepriekš, piedalījās Vienības braucienā, braucis Rīgas maratonā. Pa pilsētu braukājis pavizinot meitu. Iespējams, ka pie Turgeņeva ielas bija ceļu policija, iespējams, tikai tāpēc, ka tur policija atrodas, lai neļautu mašīnām nogriezties pa kreisi uz to vietu, kur velosipēdistiem ir trase. Velosipēdistiem bija trase - Krasta iela virzienā uz Ķengaragu. Trase sākās no 11. novembra krastmalas. Kad brauca pa labo malējo pusi bija vēl velosipēdisti, kas virzījās uz maratona pusi. Bija velosipēdisti, kas brauca blakus viens otram, tad tādi, kas brauca viens aiz otra. Tā bija ceļa publiskā daļa un pēc ceļu satiksmes noteikumiem, uzskatu, ka bija jābrauc vienam aiz otra. Cik atceras, kad pacēla acis, tad bija kādi 100-150 m līdz notikuma vietai, tas bija pirms metāla tilta. Kad piebrauca pie notikuma vietas neievēroja vai tur vēl bija kādi citi velobraucēji. Visi brauca līdzīgi, visiem bija mierīgs braukšanas stils. Pazīstami cilvēki bija tikai startā. Neatceras vai pie autobusa vēl bija kādi citi cilvēki. Sagaidīja policijas darbiniekus. No policijas puses nebija nekādas aktivitātes, neņēma liecības. Daļa par kuru viņš brauca no Turgeņeva ielas virzienā uz 13. janvāra ielu bija atvērta autovadītājiem, mašīnas tur brauca. Visas trīs joslas bija brīvas, nebija norobežotas. Sacensības noritēja otrā ceļa pusē, kur policija nevienu nelaida, tā bija norobežotā daļa, kas paredzēta maratonam. Par luksoforu, kas bija notikuma vietā neko neatceras, neatceras vai tur bija luksofors, to neievēroja. Braucot nedzirdēja ne bremzēšanas skaņu, ne sadursmes sitienu. Neatceras vai ir runājis ar autobusa vadītāju *(lietas 147.lapa).*

Uz aizstāvja jautājumiem, liecinieks /pers. M/ liecināja, ka šodien nevar pateikt braukšanas ātrumu braucot uz startu, neatceras vai bija slēgts ceļa posms pirms tilta pagriezienā pa labi uz Maskavas ielu. Pirms negadījuma redzēja priekšā dzelzceļa tiltu un velosipēdistus, pēc tam tikai redzēja negadījumu. Redzēja, ka autobuss jau stāvēja un velosipēdists jau bija nokritis. Autobuss griezās pa labi, jo redzēja situāciju, autobuss bija vairāk pa kreisi un viņš jau bija iegājis pozīcijā, kad griežas. Kā viss notika, secināja pēc autobusa un velosipēdista novietojuma. Izskatījās, ka velosipēdists ir notrieks ar priekšējo stūri. Viņš brauca pa labo pusi. Bija skaidrs tas, ka autobuss notrieca velosipēdistu griežoties pa labi un ņemot vērā, ka griežoties nav ievērots velosipēdists, tāpēc arī noticis ceļu satiksmes negadījums *(lietas 148.lapa);*

Tiesas sēdē lieciniece /pers. N/ liecināja, ka zina, kādā lietā ir aicināta, nav radniecīgu vai naidīgu attiecību ar apsūdzēto kā arī ar cietušo nav nekādu attiecību. Atceras, ka devās uz vasaras nometni ar autobusu, tik tikko bija izbraukuši. Par cik autobusā bija pieejams internets, skatījās sociālajos tīklos un tad notika trieciens, bet īsti neko neredzēja, jo skatījās savā planšetdatorā. Brauca ar autobusu no autoostas uz Lužkrogu, tā varēja būt jūnija mēneša pirmā nedēļa. Sēdēja vienā no priekšējām vietām labajā pusē, pēc trieciena redzēja, ka zemē guļ riteņbraucējs, nezin vai tas cietušais kas ir zālē par cik ir slikta redzes atmiņa un uz to brīdi bija tikai 11. gadi *(lietas 171.lapa).*

Uz aizstāvja jautājumiem, lieciniece /pers. N/ liecināja, ka iespējams viņa sēdēja pirmajā rindā. Pirms trieciena riteņbraucēju neredzēja. Labi pārzina Rīgu līdz ar to pa logu neskatījās, skatījās savā planšetdatorā. Neatceras kurā vietā tieši, bet atceras, ka trieciens bija no priekšas, pēc trieciena zvanīja no sākuma mammai pēc tam māsai. Redzēja, ka zemē guļ riteņbraucējs, nezina, cik tālu no autobusa gulēja riteņbraucējs, to redzēja no savas vietas, nezina, ko pārējie cilvēki runāja par cik visi pārsvarā sēdēja aizmugurē. Ar vadītāju viss bija kārtībā, sadursmes vietu neredzēja *(lietas 171.-172.lapa).*

Uz apsūdzētā jautājumu lieciniece /pers. N/ liecināja, ka sēdēja pie loga, ka redzēja visu, bet iespējams, ka arī piecēlās kājās, lai apskatītos, bet īsti neatceras *(lietas 172.lapa).*

Tiesas sēdē lieciniece /pers. O/ liecināja, ka ar apsūdzēto un cietušo nav radniecīgu vai naidīgu attiecību, ka nav pamata aprunāt apsūdzēto. Slikti, bet nedaudz atceras notikumu, kurā ir aicināta liecināt. Tajā dienā brauca uz autobusu uz Smilteni, kavēja autobusu, bet šoferis viņu pagaidīja. Autobuss izbrauca no autoostas un brauca pa Krasta ielu 13.janvāra ielas virzienā. Pēc tam dzirdēja blīkšķi, bet neko neredzēja par cik sēdēja aiz šofera. Pēc tam saprata, ka tika notriekts riteņbraucējs. Pēc tam visus pārsēdināja citā autobusā un viņa turpināja ceļu *(lietas 188.lapa).*

Uz aizstāvja jautājumiem, lieciniece /pers. O/ liecināja, ka sēdēja tieši aiz šofera vai arī otrajā vietā, sēdēja aiz vadītāja kreisajā pusē. Ar šoferi viss bija kārtībā, nekādas problēmas viņa uzvedībā neievēroja. Neredzēja riteņbraucējus, bet pati zināja, ka notiek maratons. Notikums bija autobusa priekšā labajā pusē, labajā pusē sēdēja maza meitene, kuru vecāki bija autobusā iesēdinājuši, pēc notikuma palika savā vietā. Šoferis pēc notikuma, izkāpa no autobusa, lai pārliecinātos, kas tieši ir noticis, vai viss ir labi un pēc tam parādījās policija, nezina vai kāds izsauca policiju vai kā tas notika. Sēdēja autobusā līdz ieradās policija, neatceras pēc cik ilga laika izkāpa no autobusa, cietušo vispār neredzēja, nezina ko darīja cilvēki, kas atradās autobusa labajā pusē, riteni vispār neredzēja. Likās, ka autobuss mazliet pabrauca uz priekšu un pēc tam visi gaidīja, kamēr atbrauks cits autobuss, tas varētu būt kādas minūtes 40. Nedzirdēja, ka kāds būtu teicis, ka ir redzējis notikumu. Autobusā bija apmēram 20 cilvēki. Pirms brauciena nepamanīja autobusam nekādus defektus. Neredzēja vai policija ievāca citu liecinieku numurus. Neredzēja ne riteni, ne cietušo *(lietas 188.-189.lapa).*

Tiesa apsūdzētā liecības tiesas izmeklēšanas laikā vērtē kopsakarā ar visiem tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem, tajā skaitā cietušā /pers. B/ pirmstiesas un tiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, kā arī liecinieku /pers. H/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/ un /pers. O/ liecībām.

No liecinieku /pers. H/, /pers. K/, /pers. L/, /pers. M/, /pers. N/ un /pers. O/ liecībām izriet, ka neviens no šiem lieciniekiem nebija aculiecinieks satiksmes negadījumam, tādēļ sniegt liecības par konkrētiem notikušā apstākļiem nevar.

No cietušā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām izriet, ka pašu ceļu satiksmes negadījuma momentu neatceras, tāpēc par negadījuma apstākļiem paskaidrot nevar. No tiesas sēdē sniegtajām liecībām izriet, ka pēdējais, kas viņam ir palicis atmiņā, ir tas, ka viņš stāv blakus dzeltenam autobusam un abi kopā sāk braukt, tālāk no atmiņas viss ir pazudis. Kurā krustojumā tas bija apgalvot nevar, noskatoties video redzams, ka tas nav pie dzelzceļa.

Analizējot tiesas sēdē redzēto videoreģistrātora videoierakstu tiesa konstatē, ka no plkst.12:22:24 redzams, kā autobuss brauc pa 11.novembra krastmalas vidējo braukšanas joslu, tuvojas krustojumam ar 13.janvāra ielu un tiešā tuvumā no krustojuma pārkārtojas uz kreiso malējo braukšanas joslu, nedaudz samazinot braukšanas ātrumu. Šajā brīdī luksoforā iedegas dzeltenais brīdinošais signāls, neskatoties uz kuru autobusa vadītājs neapstājoties turpina braukt uz priekšu, iebrauc krustojumā, vienlaicīgi griežoties pa labi. Videoierakstā plkst.12:22:33 redzams, ka brīdī, kad autobuss iebrauc krustojumā, luksoforā, kas atrodas pirms krustojuma ar 13.janvāra ielu, kreisajā ceļa malā, jau iedegas sarkanais aizliedzošais signāls, bet autobuss turpina braukt un griezt pa labi un plkst.12:22:36, kad autobusa priekšējā daļa atrodas labajā braukšanas joslā, notiek sadursme ar velosipēdistu.

Tiesas ieskatā autobusa vadītājam, ieraugot luksoforā dzelteno brīdinošo signālu, bija jāsamazina ātrums līdz 0 km/h un jāapstājas, attālums līdz luksoforam bija pietiekošs, lai šo manevru varētu veikt, neapdraudot apkārtējos satiksmes dalībniekus un pasažierus autobusā, tādējādi neaizšķērsojot

ceļu riteņbraucējam, kuram bija priekšroka attiecībā pret autobusu.

Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Šī likuma 10.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Šī likuma 70.punkts noteic, ka pirms jebkura manevra — braukšanas sākšanas, pārkārtošanās, nogriešanās, apgriešanās braukšanai pretējā virzienā, apdzīšanas, transportlīdzekļa apturēšanas u.tml. — transportlīdzekļa vadītājam jāpārliecinās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, un laikus jādod brīdinājuma signāls ar gaismas virzienrādītājiem. Ja gaismas virzienrādītāju nav vai tie nedarbojas, brīdinājuma signāls jādod ar roku atbilstoši manevram.

Šī likuma 88.punkts noteic, ja transportlīdzekļa gabarītu vai citu iemeslu dēļ nav iespējams nogriezties no attiecīgā malējā stāvokļa, ir atļauta atkāpe no šīs prasības, ja tas netraucē citu transportlīdzekļu kustību.

Savukārt šī likuma 138.punkts noteic, ka nogriežoties pa labi vai pa kreisi, transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš gājējiem, kas šķērso to brauktuvi, kurā viņš nogriežas, un velosipēdu vadītājiem, kuru ceļu viņš šķērso.

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē liecināja, ka viņš ir autobusa šoferis ar 20 gadu stāžu. Darījis visu pēc labākās sirdsapziņas, nesaprot, kā šāda avārija varēja notikt, tai nevajadzēja notikt, liekas, ka cietušais brauca autobusa aizmugurē, jo viņu nevienā spogulī neredzēja. Uzskata, ka riteņbraucēji ir nenormāli, bieži neskatās, kas notiek uz ceļa. Centies pabeigt manevru nevienam netraucējot. Pārkārtojies no vidējās joslas uz kreiso joslu, tad veicis manevru. Pirmo joslu spogulī ir grūtāk redzēt.

No apsūdzētā sniegtajām liecībām tiesai nerodas pārliecība par to, vai apsūdzētais pārliecinājās par manevra drošību pirms tā veikšanas, jo kā norāda apsūdzētais, viņam liekas, ka cietušais brauca autobusa aizmugurē, bez tam, pirmo joslu spogulī ir grūtāk redzēt. No minētā secināms, ka apsūdzētais /pers. G/, pārkāpjot ceļu satiksmes noteikumu prasības, nerīkojās saskaņā ar šiem noteikumiem, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, neievēroja ceļa zīmes 4.p., 10.p., 70.p., 88.p., 138.p. prasības neizpildīja šo noteikumu prasības, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamu situāciju un nenodarītu zaudējumus, nepievērsa pietiekamu uzmanību apkārtnei un tās izmaiņām, uzsākot labā pagrieziena veikšanu no kreisās malējās kustības joslas, nepārliecinājās par drošību un par to, vai neradīs traucējumus citiem satiksmes dalībniekiem, aizšķērsoja ceļu velosipēdistam /pers. B/, kurš šķērsoja minēto krustojumu pa labo kustības joslu taisnā virzienā un kuram bija kustības priekšroka, kā rezultātā notrieca velosipēdistu ar autobusa priekšējo daļu, jo apsūdzētā vaina ir pierādīta ar iepriekšminētajiem pierādījumiem.

Vērtējot aizstāvības pozīciju, ka tieši cietušais /pers. B/ ir vainojams ceļu satiksmes negadījumā, jo iebrauca krustojumā pie sarkanās aizliedzošās luksofora gaismas tiesa norāda, ka šāds cietušā Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums ir vērtējams saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normām, nevis Krimināllikumu, taču, vērtējot tiešo cēlonisko sakarību starp abu transportlīdzekļu vadītāju darbībām un tām sekām secināms, ka tieši /pers. A/ pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4.p., 10.p., 70.p., 88.p., 138.p. prasības un nerīkojoties saskaņā ar tām, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu.

No lietas materiāliem redzams, ka 2013.gada 19.jūnijā cietušais /pers. B/ pieteicis kaitējuma kompensāciju Ls 935 jeb EUR 1330,38 apmērā, kas sastāv no materiāliem zaudējumiem Ls 485 jeb EUR 690,09 un morālā kaitējuma Ls 450 jeb EUR 640,29 apmērā *(lietas 13.-17.lapa)*.

Kompensācijas pieteikumā norādīts, ka apsūdzētais, izdarot Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, radīja viņam kaitējumu - tika nodarīti gan mantiski zaudējumi, gan arī radīts morālais aizskārums. Cietušais uzskata, ka ir jāsedz visi materiālie zaudējumi un jāmaksā kompensācija par morālo aizskārumu.

Ar noziedzīgo nodarījumu cietušajai tika nodarīts šāds kaitējums - mantiskie zaudējumi:

- ārstēšanas izdevumi slimnīcas stacionārā – Ls 95 jeb EUR 135,17 (aprēķins 255621/20130);
- pretsāpju līdzekļi – Ls 20 jeb EUR 28,45 (aptuvenās izmaksas Ls 2 dienā);
- velosipēds un ekipējums – velo ķivere Ls 25 jeb EUR 35,57; krekliņš ar Stopiņu novada simboliku- Ls 10 jeb EUR 14,22; velo treniņbikses gaiši zils ar baltu ar speciālu polsteri Ls 35 jeb EUR 49,80; šosejas sacensību ritenis, riteņu diametrs 28 collas Ls 250- 300 jeb EUR 355,71- 426,86.

Līdz šim brīdim apsūdzētais /pers. A/ nav labprātīgi sedzis nodarītos mantiskos zaudējumus, nav arī izrādījis ne mazāko ieinteresētību izdevumu segšanā.

Morālais aizskārums radās /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma rezultātā. Minēto Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu un uzbraukuma velosipēdistam rezultātā /pers. A/ cietušajam /pers. B/ nodarīja smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai: krūšu kurvja sasitums ar kreisās puses I, II, IV, V, VI ribu lūzumiem, kreisās plaušas sasitumu, trauma sarežģījās ar gaisa un asiņu uzkrāšanos kreisā pleiras dobumā un gaisa uzkrāšanos zem ādas ķermeņa kreisā pusē. Cietušais uzskata, ka viņam ir nodarīts ievērojami liels morālais kaitējums, cietušais pirmstiesas izmeklēšanas laikā nodarītā morālā kaitējuma apmēru novērtē Ls 450, jeb EUR 640,29 apmērā.

Morālās ciešanas un pārdzīvojumi, ko izraisīja ceļu satiksmes negadījums iespaidoja cietušās veselības stāvokli. Viņš atrodas pastāvīgā ģimenes ārsta uzraudzībā un lieto ārsta nozīmētās zāles.

Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ palielināja materiālā un morālā kaitējuma kompensācijas apmēru no Ls 935 jeb EUR 1330,38 uz EUR 5000 apmērā, lūdza to piedzīt no apsūdzētā, sniedza paskaidrojumus par garīgām ciešanām, par materiālā kaitējuma pamatojumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ paskaidroja, ka viņš pārdzīvo notikušo, ka viņam ir žēl, ka ir notikusi tāda situācija un ir cietis cilvēks, bet par vainīgu sevi neatzīst un uzskata, ka pie visa ir vainīgs tikai cietušais, kompensācijas apmēru neatzīst.

Tiesa, izvērtējusi kaitējuma kompensācijas pieteikumu, noklausījusies lietas dalībnieku viedokļus, atzīst, ka kaitējuma kompensācijas pieteikums par materiālā un morālā kaitējuma piedziņu ir apmierināms daļēji.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarēts kriminālprocesa pamatprincips par tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu. Tajā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarētā pamatprincipa praktisku realizāciju regulē Kriminālprocesa likuma 26.nodaļā "Ar noziedzīgu nodarījumu radītā kaitējuma atlīdzināšana" ietvertās normas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmās daļas nosacījumiem kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Tā paša panta otrajā daļā noteikts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka pienākumu samaksāt kompensāciju tiesa var uzlikt pilngadīgam apsūdzētajam, kas atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā.

Kriminālprocesa likuma normām, kas regulē tiesas apspriedē izlemjamos jautājumus un galīgā nolēmuma saturu izriet, ka tiesa, izlemjot jautājumu

par kompensācijas pieteikumu, var apmierināt (piedzīt) prasību par kaitējuma atlīdzību, neapmierināt (noraidīt) to, atstāt bez izskatīšanas pieteikumu par nodarījuma rezultātā radītā kaitējuma atlīdzināšanu un (vai) nenoteikt kompensāciju.

Kompensācijas nenoteikšana vai pieteikuma atstāšana bez izskatīšanas neliedz personai tiesības prasīt kaitējuma atlīdzināšanu civiltiesiskā kārtībā jeb Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2007.gada 1.marta lēmums lietā SKK-96/2007*).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas nosacījumiem cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā. Pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām tikai jānorāda.

No lietas materiāliem redzams un tas apstiprinājās tiesas sēdē, ka transportlīdzekļa SETRA S417 GTHD ar valsts numuru HG 5113, transporta līdzekļa īpašnieka obligātā civiltiesiskā atbildība bija 2003.gadā apdrošināta apdrošināšanas akciju sabiedrībā „BALTA".

Krimināllietā cietušajiem saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma un Ministru kabineta 2004.gada 18.decembra noteikumiem Nr.1008 „Noteikumi par apdrošināšanas atlīdzības apmēru un aprēķināšanas kārtību par personai nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem" ir tiesības griezties viņiem nodarīto materiālo zaudējumu atlīdzināšanai apdrošināšanas akciju sabiedrībā, konkrētajā gadījumā apdrošināšanas akciju sabiedrībā „BALTA".

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 19.pantu personai nodarītie zaudējumi iedalās materiālos zaudējumos un nemateriālos zaudējumos. Ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītie materiālie zaudējumi ir zaudējumi sakarā ar cietušās personas ārstēšanu, pārejošu darbnespēju un citiem gadījumiem, savukārt nemateriālie zaudējumi ir zaudējumi, kas saistīti ar sāpēm un garīgām ciešanām sakarā ar cietušās personas fizisku traumu un citiem gadījumiem.

Lemjot jautājumu par cietušajam /pers. B/ radītā morālā kaitējuma atlīdzināšanu, piemērojami Civillikuma 1635.panta noteikumi, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Ja neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam jāpierāda.

Ar katru noziedzīgu nodarījumu personai tiek nodarīts arī morālais kaitējums. Tas ir saistīts ar morālo gandarījumu, proti, kad par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu vainīgā persona saņem likumā paredzēto sodu. Vai personai ir tiesības uz materiālo atlīdzinājumu, kompensējot morālo kaitējumu, ir vērtējams jautājums. Lai konstatētu cietušās personas tiesības uz materiālo atlīdzinājumu, ir nepieciešams konstatēt cēloņsakarību starp noziedzīgajām darbībām, to smagumu un radušos morālo kaitējumu, proti, vai nodarīts tāds kaitējums, par kuru pienākas saņemt materiālo atlīdzību. (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2008.gada 28.aprīļa lēmums lietā SKK-181/2008*).

Tiesa, izvērtējot cietušā /pers. B/ pieteikumu par viņam nodarīto morālo kaitējumu, atzīst, ka cietušajam ir tiesības saņemt no vainīgās personas, tas ir, no apsūdzētā /pers. A/ morālo kompensāciju.

Nosakot kompensācijas apmēru tiesa ievēro Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmās daļas nosacījumus un izvērtē izskatāmā noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu, cietušajai nodarītā morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu. Vienlaicīgi, nosakot kompensācijas apmēru, tiesai jāievēro saprātīgums un taisnīgums kompensācijas apmēra noteikšanā.

No kaitējuma kompensācijas pieteikuma un tiesas sēdē sniegtajām liecībām redzams, cietušais uztur materiālā un morālā kaitējuma kompensāciju EUR 5000 apmērā.

Tiesa uzskata par neiespējamu apmierināt cietušā pieteikto materiālo un morālo kaitējuma kompensāciju EUR 5000 apmērā, jo šādu summas apmēru cietušais pieteica pārkāpjot Kriminālprocesa normas, proti Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmajā daļā minēto, ka cietušajam ir tiesības iesniegt pieteikumu par radītā kaitējuma kompensāciju jebkurā kriminālprocesa stadijā līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pirmās instances tiesā. No 2015.gada 9.marta tiesas sēdes protokola izriet, ka cietušais šo kompensāciju pieteica sniedzot liecības, t.i., pēc tiesas izmeklēšanas uzsākšanas, proti pēc tam, kad jau bija noskaidrota apsūdzētā attieksme pret celto apsūdzību un pirmstiesas procesā pieteiktās kompensācijas apmēru.

No minētā izriet, ka tiesa var vērtēt tikai pirmstiesas procesā pieteikto kompensāciju par materiāliem zaudējumiem Ls 485 jeb EUR 690,09 un morālā kaitējuma kompensāciju Ls 450 jeb EUR 640,29 apmērā.

Tiesa atzīst par piemērotu noteikt cietušajam /pers. B/ morālā kaitējuma kompensāciju Ls 450 jeb EUR 640,29 apmērā sakarā ar /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu, par kuru atbildība paredzēta Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā, jo morālais kaitējums cietušajam nav jāpierāda, bez tam, ievērojot cietušajam nodarītos veselības bojājumus, tiesai nerodas šaubas, ka noteiktā summa būtu nesamērīgi liela.

Tiesa ņem vērā, ka ceļu satiksmes negadījumā cietušajai personai nav pienākums griezties ar iesniegumu par nemateriālā zaudējuma atlīdzināšanu apdrošināšanas sabiedrībā, taču, izvērtējot pieteiktā morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesai ir jāņem vērā iespējamais apdrošināšanas atlīdzības apmērs. Pretējā gadījumā tiktu pārkāptas apsūdzētā tiesības paļauties uz civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu. (*Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2009.gada 3.jūnija lēmums lietā SKK-308/2009*).

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās apdrošināšanas likums paredz konkrētu zaudējumu atlīdzināšanu ceļu satiksmes negadījumos cietušajām personām. Minētā likuma 19.panta nosaka, ka ceļu satiksmes negadījumā personai nodarītie materiālie zaudējumi ir zaudējumi sakarā ar cietušās personas ārstēšanu, pārejošu darbnespēju, darbspēju paliekošu zudumu vai sakarā ar nāvi.

Lemjot jautājumu par cietušajam /pers. B/ nodarīto materiālo zaudējumu kompensāciju, tiesa vadās no likuma, kas savukārt uzliek par pienākumu cietušajam pamatot pieprasīto mantisko zaudējumu apmēru, iesniedzot pierādījumus, kas to apstiprina.

Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajā daļā noteikts, ka tiesa spriedumu pamato ar pierādījumiem, kuri pārbaudīti tiesas sēdē, un rakstveida pierādījumiem un dokumentiem, kuri norādīti lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai, vai ar pierādījumiem, kurus saskaņā ar šā likuma 125.panta noteikumiem nav nepieciešams pārbaudīt. Minētā likuma prasība attiecas arī uz kaitējuma kompensācijas noteikšanas pamatošanu. Turklāt tiesa, pieņemot spriedumu lietā, vadās no judikatūras (*skatīt Augstākās tiesas Senāta lēmumu lietā Nr.SKK-183/2013).*

Tiesa konstatē, ka cietušais /pers. B/ tiesai ir iesniedzis pierādījumus materiālā kaitējuma apmēram Ls 485 jeb EUR 690,09 apmērā, kas sastāv no maksājumiem par ārstēšanu slimnīcas stacionārā – Ls 95,5 jeb EUR 135,88 (aprēķins 255621/20130); pretsāpju līdzekļiem – Ls 20 jeb EUR 28,45 (aptuvenās izmaksas Ls 2 dienā); velosipēda un ekipējuma – velo ķivere Ls 25 jeb EUR 35,57; krekliņš ar Stopiņu novada simboliku - Ls 10 jeb EUR 14,22; velo treniņbikses gaiši zils ar baltu ar speciālu polsteri Ls 35 jeb EUR 49,80; šosejas sacensību ritenis, riteņu diametrs 28 collas Ls 250- 300 jeb EUR 355,71- 426,86.

Pārbaudot iesniegtos pierādījumus par materiālajiem zaudējumiem, tiesa atzīst, ka pierādītā mantiskā kaitējuma summa EUR 142,20 apmērā atbilst materiālā kaitējuma summai, ko cietušajam ir tiesības saņemt par nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem, proti, par maksājumiem par ārstēšanu slimnīcas stacionārā – Ls 95,5 jeb EUR 135,88 (aprēķins 255621/20130) un pretsāpju līdzekļiem – Ls 4,44 jeb EUR 6,32. Pārējā daļā materiālā

kaitējuma pieteikumu tiesa atzīst par nepierādītu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.panta trešo daļu, ja cietušais /pers. B/ uzskata, ka ar kompensāciju nav atlīdzināts viss radītais materiālais un nemateriālais kaitējums, viņam ir tiesības prasīt tā atlīdzināšanu Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Par apsūdzēto noskaidrots: /pers. A/ dzimis /datums/, Siguldā, Latvijas Republikas pilsonis *(lietas 44.lapa),* vidējā izglītība, precējies, apgādībā trīs bērni, strādā SIA "Nordeka" par šoferi, no darba vietas raksturots pozitīvi, dzīvo /adrese A/, deklarētā adrese /adrese//adrese/, agrāk nesodīts, netiesāts, citu krimināļprocesu nav, administratīvi sodīts, sodi nomaksāti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu noziedzīgais nodarījums, par kuru atbildība paredzēta Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā, ir sevišķi smags noziegums *(likuma redakcijā, kas stājas spēkā 01.04.2013)*.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, sodu nosaka tādā apmērā, kādu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu paredz šā likuma sevišķās daļas attiecīgā panta sankcija, ievērojot šā likuma vispārīgās daļas noteikumus.

Par Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz desmit gadiem.

Nosakot apsūdzētajam soda mēru, atbilstoši Krimināllikuma 46.panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli netika konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti.

Lemjot jautājumu par apsūdzētajam piemērojamo soda veidu, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankciju, apsūdzētā personību, to, ka viņš izdarījis sevišķi smagu noziegumu saistītu ar ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu, kā rezultātā cietušajam nodarīti smagi miesas bojājumi, apsūdzētā attieksmi pret nodarījumu un cietušā rīcību, tādējādi tiesa atzīst, ka piemērotākais konkrētajā lietā ir brīvības atņemšanas sods.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētajam ir iespējams piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus un noteikt sodu nosacīti, ņemot vērā apsūdzētā attieksmi pret nodarījumu - savas vainas neatzīšanu, ka kopš nodarījuma brīža apsūdzētais vairs nav saukts pie administratīvās un krimināatbildības, viņam ir darbavieta un dzīves vieta, tiesai ir pamats uzskatīt, ka apsūdzētais, neizciešot sodu reāli, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Šādu sodu lūdza piemērot arī valsts apsūdzība.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.panta noteikumiem tiesa nolemj sodu neizpildīt, ja tās noteiktajā pārbaudes laikā notiesātais neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos pienākumus.

Līdz ar to uzskatāms, ka soda mērķis tiktu sasniegts, piemērojot Krimināllikuma 55.pantu – nosakot /pers. A/ brīvības atņemšanas sodu nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu 9 (deviņiem) mēnešiem un nepiemērojot papildsodu – transporta līdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(skat. A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp).*

Krimināllikuma 260.panta otrā daļa, likuma redakcijā uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi, neparedzēja kā obligātu noteikt autovadītāja tiesību atņemšanu. Izvērtējot apsūdzētā personību, proti apstākli, ka viņa apgādībā ir trīs bērni, ar šo spriedumu viņam tiek noteikts atmaksāt cietušajam nodarīto materiālo un morālo kaitējumu, cietušais nelūdza apsūdzēto sodīt ar tiesību atņemšanu, bez tam, apsūdzētā iztikas avots ir cieši saistīts ar transportlīdzekļa vadīšanu, tiesas ieskatā nav piemērojams papildsods – transportlīdzekļa tiesību atņemšana.

Tiesa uzskata, ka ar šādu sodu tiks sasniegts soda mērķis - sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināļprocesa ietvaros apsūdzētais netika aizturēts. 2013.gada 12.oktobrī apsūdzētajam piemērots drošības līdzeklis uzturēšanos noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts *(lietas 35.lapa).* 2014.gada 26.jūnijā ar Rīgas Autotransporta prokuratūras prokurora A.Zariņa lēmumu apsūdzētajam piemērotie drošības līdzekļi tika atcelti *(lietas 49.lapa).* Tiesa atzīst, ka nav pamata uzskatīt, ka apsūdzētais traucēs sprieduma izpildi, līdz ar to drošības līdzekli piemērot nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināļprocesa likuma 240.pantu, lietiskie pierādījumi – CD disks ar videoreģistratora ierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, atstāt glabāšanai pie krimināllietas materiāliem.

Procesuālo izdevumu lietā nav, mantas arests netika uzlikts.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz Krimināļprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

atzīt par vainīgu /pers. A/, personas kods /personas kods/, noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā un **sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 9 (deviņiem) mēnešiem, bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanas.**

Piemērot Krimināllikuma 55.pantu un sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu 9 (deviņiem) mēnešiem.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā /pers. A/ 10 darba dienu laikā jāreģistrējas Valsts probācijas dienesta Rīgas teritoriālajā struktūrvienībā soda izciešanai, Dzirnavu iela 91/3, Rīgā.

Drošības līdzekli nepiemērot.

Daļēji apmierināt cietušā /pers. B/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju un piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu cietušajam /pers. B/ materiālā kaitējuma kompensāciju 142,20 EUR (viens simts četrdesmit divi *euro* un 20 *centi*) un morālā kaitējuma kompensāciju 640,29 EUR (seši simti četrdesmit *euro* 29 *centi*).

Lietiskos pierādījumus – CD disks ar videoreģistratora ierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, atstāt glabāšanai pie krimināllietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams 2016.gada 26.maijā.

Tiesnesis **M.Tupureins**